

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Cornelii Cvrtili Cæsarei Consiliarij et Historiographi
Ordinis Eremitarum S. Avgvstini S. Nicolavs Tolentinvs
alijque aliquot eiusdem Ordinis Beati**

Curtius, Cornelius

Antuerpiæ

B. Esaiaë Miracvla.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37243

B. E S A I Æ

MIRACVLA.

EX plurimis pauca admodum sunt, quæ Majorum nostrorum parum curiosa memoria ex tristi illo incendio servavit, & tribus verbis signata posteris tradidit; quæ pluribus hinc verbis renarrare animus non est; ne *Ad populum phalaras* quisquam nobis queat objicere.

I.

Mortuos
plures ad
vitam re-
vocavit.

Aliquot vitâ functos **E S A I Æ** precibus in vitam rediisse constans annalium fides est: inter quos civis quidam Casmiriensis nominatur hoc modo jussus vivere. Fortè supplex jacebat Vir sanctus, ad eam Virginis **MARIÆ** imaginem, quam in S. Dorotheæ sacello sibi adornarat, cum illius civis, quem dixi, funus vespillonum humeris in templum inferretur, consuetis Ecclesiæ ceremoniis ante sepulturam lustrandum. Sequebantur parentes, propinqui, amici piâ prece defuncti manibus parentaturi. Jam depositum

scum stabat in feretro cadaver; ju-
 sta fieri cœpta; Requiem æternam
 mortuo Fratres cantu lugubri pre-
 cabantur: cùm nescio quis consan-
 guineorum orantem ESAIAM in-
 terpellat, flagitatque, ut è ferali ca-
 pulo surgere defunctum jubeat. At
 ille oratione tam intempestivâ per-
 cussus dum hominis importunita-
 tem verbis castigare cogitat, accur-
 runt alii, aliique: instant, urgent,
 precibus, lacrimis, & jam penè co-
 gunt ad reddendum sibi eum, què
 mors abstulerat. Victus ergo piâ
 amicorum comploratione surgit,
 eosque ad loculum prait, ibique
 genu iterum flexus MATREM MI-
 SERECORDIÆ invocat, dictoque
Monstra te esse MATREM, mortui
 dexteram arripit, levatque in pedes
 hominem jam tumultandum, pa-
 rentibusque & propinquis vivum
 restituit. Successu insperato latif-
 simi omnes, gratulandi Viro sancto
 nullum modum facere, Dei lau-
 dandi nullum finem invenire.

Porro à beati ESAIÆ transitu an-
 no octavo sæpè sæpius visæ ad ejus

M

tu-

2.
 Ejus tu-
 mulus
 caelesti
 fulgore
 illustra-
 tur.

tumulum nocte concubiâ ardere
cælestes faces, diemque templo
clarum inducere. Vivunt hodie-
que graves aliquam-multi testes,
qui suis se oculis non unâ vice no-
cturnum hoc ostentum spectasse
bonâ fide dicunt.

Mira alia quàm plurima id tem-
poris contigisse facile divinato est:
sed quæ omnia densus incendii ci-
nis in æternam oblivionem sepeli-
vit. Hoc tamen quod subjungam,
obruï non potuit, ad arguendam
feminarum impudentem petulan-
tiam. Anno CIO. IO. LXIX. quarto
Idus Aprilis stabant in Beati Viri
tumulo leviculæ aliquot mulieres,
&, ut sexus ille naturâ suâ audacu-
lus simul & loquaculus est, varia
inter se & vana de nugis suis licen-
tius quàm loci religio ferret, fabu-
labantur. Non tulit Divus ita te-
merari & garritu lascivo turbari
quietis suæ locum: ecce, subita vis
propulit lingulacas istas, & procul
veluti fulminatas ejecit. Qui ade-
rant, factum mirari, & credere
omnino non nisi divinam hanc esse

3.
Puellarum
irreveren-
tiam ca-
stigmat.

in mulieres impudentes vindictam. Transeo nunc, immò transilio ad sæculum nostrum, quo & plura & certiora inuenio, quæ admireremur.

Quarto Idus Februarias anno Christiano supra millesimum sexcentiesimum tertio luctabatur in vitæ agone ultimo *Ioachimus Fox* civis Casimiriensis, neque spem eluctandi videbat: gravior enim morbus erat, quàm ut viribus humanis superari posset. A numine ergo tanto malo solatium quæsiuit. Opem B. ESAIÆ, cuius beneficia jam olim in omnium ore fuerant, implorare placuit. Votum ei fecit, & evasit. Miraculi testimonium ille ipse dare voluit, & quod hîc vides, suâ manu scripsit, & propter aram ad memoriam posterorum adfixit.

*Religionis honor, decus immortale tuorum,
AVRELI Magni gloria magna domus;
Accipe quos potui Charitum decerpere flores;
Parva solent magnis saepe placere viris.
Ille ego sum, nuper qui (Te miserante) satisfecis
Profilui morbi de graviore malo.
Tu mea Phlegrao rodentem pectora dente
Fregisti Parsam Tu Pater eximie,*

M 2

N 10

4.
Graviter
ægrota-
tem se-
nat.

Hic ego supplicibus palmis Te in vota vocavi.

Hinc etiam vita maxima dona tuli.

Hic Tibi semper agam grates, semperque litabo.

ESAIAS nostri Tu memor esto precor.

5.
Agoni-
zanti suc-
curret.

Non minus sudavit *Petrus Snacki*,
ut à mortis unguibus se expediret.
Invocaverat Medicos; sed incal-
sum. Deficiebat animi, & jam non
obscuris signis Libitinam advoca-
bat. Sed meliorem illi mentem
B. ESAIAS indidit, quem cereo &
solenni sacro honorare vovit ager,
si morbi vim fregisset. Fregit subi-
tò: ille verò liber verè, voto quo-
que se liberavit, & beneficii inspe-
rati restem tabulam pro anathe-
mate suspendit.

6.
Mulierem
ad plures
abeuntem
revocat.

Menfe Februario an. c. 10. 1000.
Anna Niedzielanká honesto loco
nata atque educata, letali morbo
implicata ad plures abire jam pa-
rabat. Immò jam ibat: vale enim
propinquis dixerat. Cùm verò in
mentem illi *B. ESAIAS* venisset,
eum quoque salutare placuit, ut
salutem reciperet. Votum etiam
addit sacrificii & cerei offerendi, si
ab itinere mortuali in viam vitæ
reduceretur. Bonum factum. Audi-
ta

ta atque exaudita est: nam sensit illico vires sibi pristinas restitui, quas postridie experta est sibi integras esse.

Annus post secularem septimus miraculorum oppidò ferax fuit. III. Calendas Februarias *Christophorus Prawinski* Sigismundi III. Poloniae Regis tympanotriba pedum obsequio destitutus jacebat lecto defixus. Nullum consilium, nullum auxilium humanum non adhibuerat: ad divinum ergo se vertit, quod & facilius reperit, & promptius. Simul enim voto B. ESAIAM imploravit, surrexit in pedes sanos, quibus extemplò etiam uti voluit ad gratias Beato, votumque solvendum.

7.
Claudum erigit.

Sexto post die, qui fuit nonis ejusdem mensis proximus, ad Divi nostri tumulum cum parente suo venit *Stanislaus Lazarzowski*: venit, inquam, ut Sospitatori suo gratias ageret, quòd per eum non amplius cadere cogereetur. Cum enim sacro morbo, quem caducum vocant, diu vexatus fuisset, neque ulla re-

8.
Epileptia cum caecitate.

media, quæ Medicorum schola dicitur, puerum à quotidianâ epilepsia servare possent; pater verò tam fœdum & triste filii sui schema non sustineret diutius aspicere, promisit, si morbus eum desereret, ad sepulchrum *ESAIÆ Stanislavi* suum cum cereo voto sistere. Voti ergo damnatus, eum adduxit hodie, & ut perpetuum beneficii monumentum esset, penicillo in tabulâ expressum dedicavit.

9. Pertinacem morbum pel-
lit. Proximo mense Martio, *Simonis* cujusdam *Cleopardiensis* uxor *Hedwigis* diuturno eoque acri morbo conflictata jam dies multos ab omni cibo abstinerat: ut mulier ad commune iter, quò mali pertinaciâ cogebat, inediâ quoque longâ urgeretur. Medici opem polliciti, operam etiam perdiderant. Maritus conjugis suæ misertus, quod ab hominibus frustrâ petiverat, à *Divis* auxilium quæsivit; reperitque ferè citiùs quàm poposcerat: postridie enim ad *ESAIÆ* sepulchrum invisit sana *Hedwigis* & mariti votum solvit.

Eo.

Eodem anno, quinto Idus Aprilis fuit *Albertus* puer, qui pectusculi angustia diu pressus, sensim contabescebat, id est, diu moriebatur. Mater *Anna Czapikowska* filium Divo devovit; ad cuius tumulum in ejus & Virginis-Matris honorem, mysticam hostiam offerri curavit. Ab illo deinde temporis momento puellus mori desinere, reviviscere vegetior quotidie & vegetior, denique totum & plenum esse matris gaudium.

10.
Phtisicum servat.

Postridie nonas Maii, eodem anno *Samuel Ferlorn* aurifex & civis Cracoviensis in gravi difficilique morbo aurum suum omne dilapidaverat in Medicos, à quibus longioris aut melioris auræ subsidium non accepit; adeoque rem spemque perdiderat. Cum ergo conclamatum de se audiret, adire superos, & eorum auxilium implorare statuit. Votum concipit sepulcri invisendi, offerendi que sacrificii, si revalesceret. Dixit, sensit que se habere melius, immò optimè paullò post stupentibus Medicis, & cum

11.
A mortis limine aurifabrū ad vitam reducit.

eo *Mirabilem in Sanctis suis* Deum
laudantibus.

12.
Puerum
à nō uno
morbo li-
berat.

Pridie Idus ejusdem mensis *Sta-
nislavus Golabiovski*, patri cogno-
minis filius, non minus gravi quam
pertinaci morbo correptus labora-
bat septimam jam septimanam.
Frangebant misellum inedia & vi-
gilia: neque enim somnum oculi,
neque cibum ullum stomachus ad-
mittebat. Totum ei in tanto malo
solutium dabat aliquantillum li-
quoris. Accessit deinde cephalal-
gia, quæ cum febre acutissimâ ita
puerum oppugnavit, ut ambos ei
oculos extinxerit. Cæcus ergo *Sta-
nislavus* quærebat ad sepulcrum re-
ctam viam: sed pater ad sepulcrum
B. E S A I Æ cum filiolo ire voveret,
quamprimùm ad meliorem vale-
tudinem respiraret. Mirum & di-
ctum & creditum! Illâ ipsa horâ rece-
pit oculos puellus convaluitque.
Voti reus pater cum *Stanislao* suo
venit ad Beati tumulum, remque
& miraculum penicillo in tabulâ
expressum appendit.

Postridie Calendas Augusti,
An-

Augustino Stokloska Casimiriensi cutem deformaverat fœda vitiligo, ut pro elephantia habetur, extra hominum consortia ablegandus. Infestaverat quoque jamdiu illum continua quædam & permolesta cephalalgia, quæ homini patientiam omnem, ferè dixeram cerebrum, excussit: ut non tam segregari ab hominibus vereretur, quam non esse omnino homo penè optaret. Ut tamen & homo esse vellet, & inter homines viveret, fecit B. ESAIÆ, qui voto propitiatus, totam ei cutem subito mundavit, & caput ægrum perfanavit.

Annum *MDCCVII*. claudit dies ultimus insigni & in primis memorando miraculo. *Ioannis Salsencki* uxor *Regina* in partu difficili diu periclitata mortuum tandem foetum profudit. Pater, materque affligi graviter, clamare se miseros, quibus denatus prius quam natus filiulus esset; rogare cælum, ne reos se ob id agat. Spem deinde speratam in B. ESAIÆ patrocino collocant. Vovent tumulum ejus adire,

M 5

&

13.
Leprosum
mundat.

14.
Puerum
mortuum
natum vi-
vificat.

& cereum pueri signum ad rei testandæ memoriã dedicare, si revivisceret. Vix dum elocuti erant votum, quod conceperant; quia partu tres omnino horas mortuus jacuerat, oscitat, plangitque: illi & vicini exultant gaudio, & infantem ad baptismi fontem deferunt, atque ESAIAM à Servatore nominant.

Neque minus illustre, quod anno supra millesimum sexcentissimum nono, tertio Nonas Augusti accidisse memoriæ testes tabulæ loquuntur. *Iosephi Tyranski* architecti & civis Casimiriensis filioli quadriennis *Albertus* ad ripam *Vistulæ*, qui insolenter tunc inundaverat, ludebat incautus cum æqualibus. Inter cursitandum præceps delabitur in rapacissimum flumen, momentoque temporis absorptus, amplius videri desit. Fortè casum hunc funestum animadverterant sanctimoniales, quas *Pœnitentes* vocant, & patronum *S. Franciscum*, Monasterii tutelam *S. Agnetem* habent; miseratæque infelicem puerum, humi se prosternunt, **IESV NOMEN**

15.
Submersum vitæ
gestituit.

men ingeminant, atque opem
B. ESAIÆ quâ voce, quâ lacrimis,
calidè implorant. Mira res! Repen-
tè è rapidis vorticibus puellus
emergit, fluitatque per pontem
supinus, donec ad ripam appulsus
exanimis accurrentium manibus
excipitur. Illætabili nuntio excita
mater, à muliebribus lamētis vertit
se ad B. ESAIAM, mortuumque ad
tumulum ejus defert, deponitque;
deinde rogat supplex, ut miserabi-
lem hunc casum vertat in gloriam
suam. Incredibile dictu, sed visu ju-
cundissimum! Confestim, stupen-
tibus omnibus, surgit in pedes vi-
vos puer, vivitque etiamnum, mi-
raculi tam insignis ambulans per
urbem testimonium: quod, ut ne
posterius quoque ignorarent, tabula
propter tumulum appensâ factum
coloribus & facti historiam literis
exprimit.

Ne lectoris otio abuti velle vi-
dear, dicam multa non multis ver-
bis. *Catharina* Casimiriensis ab ho-
spite infernali; à febrî acutâ & pe-
niculosâ *Adalbertus* tutor Casimi-

16.
Multos
varii,
morbis
gravata
liberat.

riensis & *Stanislaus Sulkowicz*; ab immani cephalalgia *Laurētius* Leopoliensis; *Ioannes Heler* Consul Ilcusiensis ab intolerabili odontalgia; *Anna Dorothea Zakrzewska* F. aliiq̄ue sine numero multi ab imminente morte, voto ad Divum nostrum facto quàm mox liberati sunt.

Sed pluribus memorandum est, quod anno cto. 19cx. in Domine Ascensionis pervigilio contigit.

17. Fuit *Stradomiria* in *Pœnitentium* familiâ Franciscanâ sub D. Agnetis titulo sanctimonialis, *Damiana Rogozinska* nomine, *Vice-Capitanei* Cracoviensis filia. Eam subitanea ardentissimaq̄ue febris invaserat, in quâ tam graviter totos novem dies laboravit, ut Medici salutis recuperandæ spem omnem abjicerent & moribundam abdicarent. Jam ergo sorores promptæ paratæq̄ue adstare, quæ expiranti lumina in æternam noctem clauderent. At enimverò, dum hæ vigiles excubant, *Mariana Stadnicka de Zmigrad* (quæ ad vitam illic monasticam probaturus

17. Febr. pe-
riculosâ
laboran-
sem sub-
id curat.

batur, quam & postea professa, no-
 voque nomine *Domitilla* dicta est)
 dormienti ostendit se religiosus
 quidam Frater vestem nigram in-
 ductus, amiculum linteum (quod
 Ecclesiasticis *superpelliceum* est) su-
 perindutus, addiditque; *Fiduciam*
in se habeat, *Damianam* pro qua pri-
 die supplicasset, *sanitati pristina resti-*
tuendam, quando voto premissa, visi-
 tarentur duo Beatorum sepulcra, *Casi-*
miria Divi ESAIÆ Augustiniani,
Cracovia B. Ioannis Cautii, deinde
Niepolomiciis in S. Caroli Borromæi
ara pro infirmâ augustum sacrificium
offerretur. Postridie ergo à Mona-
 sterii Præpositâ, & Patre conscien-
 tiarum præfecto seriò examinatur
Mariana, anné fando de hisce Bea-
 tis aliquid aliquando inaudierit,
 adeoque somnium hoc à Deo, an à
 phantasiâ sit. Illa de duobus non-
 nihil nonnunquam se intellexisse
 falsa, de *Ioanne* verò *Cautio* non
 plus se scire respondit, quàm si nun-
 quam vixisset. Tum votum ex præ-
 scripti cælestis monito publicè
 conceptum, persolutumque est: &

ut *Mariana* non planè somniasse
 crederetur, plenè *Damiana* conva-
 luit. Totum inde cœnobium in
 Divi laudem effundi, gratiisque
 agendis nullum finem facere. Què
 ut scribendo tandem nos faciamus,
 dictionis filum abrumpimus, fate-
 murque sterilius nobis esse inge-
 nium, quàm ut verbis omnia asse-
 qui possimus.

F I N I S.